

Kristendemokraterne har ved flere lejligheder støttet regeringens forslag her i salen om, at strafferammerne skulle hæves på forskellige områder. Det vedgår vi, og det er selvfølgelig en del af årsagen til, at der er stadig flere, der skal afsone straf.

Jeg vil også sige, at uanset at vi har støttet det, fordi vi bl.a. mener, at straf ikke alene er en nødvendig sanktion fra samfundets side i forhold til lovovertrædere, men også i sig selv kan have en præventiv virkning, så er det vores opfattelse, at der skal langt mere fokus på en forebyggende indsats, ikke kun fra statens side og i relation til kriminalforsorgen, men over en bred bank, således at man også inddrager kommunerne for f.eks. gennem SSP-samarbejdet at få forebygget, at ikke mindst børn og unge kommer ind i en kriminel løbebane.

Det korte af det lange er efter vores opfattelse, at det på mange måder er skuffende, at den borgerligt ledede regering ikke ønsker at gå videre på det her område og ikke ønsker det i forhold til det nuværende forlig, som dækker området her, og derfor er vi altså medforslagsstillere til det forslag, som er blevet fremsat tidligere i debatten, som opsætter nogle klare målkrav.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Folketingets forretningsorden giver jo først ministeren lejlighed til på nuværende tidspunkt komme ind og bidrage til den lange og også noget ophedede debat, der har været i løbet af formiddagen og her først på eftermiddagen om kriminalforsorgen og kriminalforsorgens fremtid.

Jeg må sige, at et eller andet sted synes jeg måske, det er lidt trist, at den forsonende holdning, som man måske godt kunne have forventet at flere partier kunne have haft en interesse i, hvis det var de ansatte og kriminalforsorgen, man ønskede det godt, nærmest ikke har været til stede under debatten, om end jeg må sige, at hr. Jann Sjursens indlæg her til sidst klart var det indlæg, som var mest, synes jeg, afbalanceret, og som havde en mere saglig tilgang til tingene.

En af de ting, som vi har hørt under debatten gentagne gange, har været påstanden om, at regeringen ikke har styr på noget som helst. Jeg tror, det var fru Lissa Mathiasen, der gentog det et par gange. Fru Anne Baastrup sagde, at der reelt ingenting sker. Fru Elisabeth Arnold var inde på, at det her jo var helt forfærdeligt for en borgerlig regering i en valgkamp, for der skete jo ikke noget.

Der må jeg blot sige til disse mange påstande, at hvis man ser på den kriminalforsorg, som vi har i dag, og den kriminalforsorg, vi har set ikke mindst under den tidligere regering, så er vi i en situation, hvor vi efter den netop indgåede flerårsaftale med Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde tidligere har afsat så mange penge yderligere. Aldrig har der været brugt så mange penge på at etablere flere pladser for at løse de udfordringer, som kriminalforsorgen står over for.

Det får mig altså til at sige, at når fru Anne Baastrup kan sige, at der reelt ingenting sker, forestiller jeg mig med gru, hvordan fru Anne Baastrup så vil formulere den tilstand, der herskede, før den borgerlige regering kom til, for så må man jo sige, at der nærmest var tale om samfundsskadelig passivitet.

Den nuværende regering har sikret sig, at der er blevet taget initiativer.

Jeg synes måske, at der over for de mennesker, der sidder og følger debatten på tv, er behov for at få sat nogle ting på plads.

Da den borgerlige regering overtog regeringsmagten i slutningen af 2001, var vi i en situation, hvor der var indgået en flerårsaftale af den daværende socialdemokratiske justitsminister med en lang række partier. Fra det øjeblik jeg blev justitsminister, begyndte der at ske en uheldig udvikling i antallet af personer, der ventede på at komme ind og afsone, ganske enkelt fordi der ikke var pladser nok.

Kl. 14.00

Nu hører jeg fru Lissa Mathiasen sige, at jeg skulle have udvist rettidig omhu og straks etableret, jeg ved ikke hvor mange flere hundrede pladser. Man må spørge sig selv: Hvor er den socialdemokratiske justitsminister henne?

Hvis det er så utrolig enkelt at forudsige, hvad der sker om 2, 3, 4, 5 eller 6 år – og jeg forstår fru Lissa Mathiasen sådan, at der endda stilles spørgsmål også i Finansudvalget, hvor man beder om konkrete forudsigelser om, hvordan udviklingen er – hvorfor sørgede hr. Frank Jensen så ikke for at etablere de pladser?

Hvorfor er det så utrolig enkelt, når der er en konservativ justitsminister, at bede om at se 4-5 år ud i fremtiden, men når det er en socialdemokratisk justitsminister, så kan man ikke stille krav om, at der er pladser til rådighed?

Ikke desto mindre sørgede den nuværende regering for i forbindelse med den gamle regerings flerårsaftale, som vi vedkender os at vi har et ansvar for som forligsparti, at etablere pladser i løbet af den gamle forligsperiode, og vi fandt